

Men der findes jo faktisk Arbejdere paa Marinens Værksteder, der ere nogenlunde anstændig lønnede, og, saa vidt jeg ved, er det den ærede Ministers humane Syn paa Arbejdernes Forhold, der netop har foranlediget, at Lønningerne ved Søminekorpset ere blevne saa gode, som de ere. Jeg glæder mig over, at det er saaledes ved denne Afdeling, men jeg vilde naturligvis ønske, at denne Velvillie nu, da den ærede Minister er kommen i en Stilling, hvor han har mere Indflydelse, vilde række saa langt, at den kunde naa ogsaa til de andre. Det er nemlig saaledes, at den højeste Løn for Holmens almindelige faste Arbejdere er lig den laveste Løn for Søminekorpsets Arbejdere, og de have maaske paa en ringe Undtagelse nær de samme Tillæg som Holmens Arbejdere. Ministeren sagde, at Forholdene ere ret taalelige, og kom dertil ved det Regnestykke, han gjorde. Men det varer jo ofte 16—20 Aar, før en Arbejder kommer op paa den Lønning, som nu er den højeste. Lad os tage et andet Eksempel. En Arbejder er altsaa henved 40 Aar, naar han naar den højeste Løn. En Premierløjtnant falder for Aldersgrænsen, naar han er 42 Aar; saa hører hans Virksomhed op for Staten, naar han ikke har kunnet avancere, men en Arbejder derude er først omtrent paa samme Alder naaet op til at faa en Løn, der ikke er stort højere end den Pension, som Premierløjtnanten faar for at høre op med at arbejde; det er en Forskel, som man skulde gøre noget for at udjævne.

Saa kom Ministeren ind paa Reformerne. Ministeren vilde reformere paa forskellige Omraader, og han nævnedde nogle af dem. Jeg hager mig aldeles ikke fast i et saadant Svars Enkeltheder, fordi det jo ikke kan være saa gennemarbejdet, som et Lovforslag kan blive. Naar jeg nu svarer paa dette, vil jeg ikke have det opfattet saaledes, at jeg mener, at det var Ministerens endelige Mening, hvad han der fremsatte. Thi hvis det skulde være Tilfældet, vil jeg sige, at saa vare Reformerne nærmere ved at være et Tilbageskridt end et Fremskridt. Den højtærede Minister vil forlænge Arbejdstiden paa Holmen. Han vil sætte Lønnen pr. Time til det samme, siges der, som i private Virksomheder, og hvorfor der ikke allerede er fremkommet Forslag derom, er, fordi man ventede paa de Resultater, der skulde komme af Forhandlingerne i den private Virksomhed inden for Jernindustrien. Jeg synes i Grunden ikke, at Marinen tidligere har taget noget Hensyn til de private Virk-

somheder. De have godt kunnet staa paa en betydelig lavere Løn der til Trods for, at den steg rundt omkring dem. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfra den Opfattelse skulde komme, at man nu paa en Gang skulde rette sig efter private Virksomheder, naar der foregaar noget, som kan forhale Situationen. Jeg mener, at dersom den daværende Chef for Orlogsværftet, den nuværende Minister, havde et Forslag færdigt angaaende Lønningsforholdene for de faste Arbejdere derude, burde det være fremkommet, men Skaden kan jo gøres god endnu, det kan jo fremkomme endnu, og naar Forslaget er færdigt, tror jeg, at Holmens Arbejdere ville være forholdsvis tilfredse med Lønninger som dem, der i Øjeblikket ere gældende i private Virksomheder i Jernindustrien. Jeg synes derfor ikke, at der er Grund til at vente længere paa, hvad Resultatet bliver i de andre Virksomheder; thi det ved man nogenlunde. Ministeren stiklede en Smule til mig og sagde, at jeg burde anvende min Indflydelse paa at dæmpe den Uro, der er i det saakaldte urolige Hjørne. Men den højtærede Minister kan jo ikke vide, om jeg har anvendt min ringe Indflydelse til at dæmpe noget saadant. Jeg henstillede saa, at man vilde lade de ny Færger udføre paa Holmen, for saa vidt de ikke vare bestilte, og Ministeren svarede da, at de disponible Beddinger ikke kunde anvendes dertil: Ja, det er jo nok muligt; men lige saa vel som man kan forandre en Bedding, naar der skal bygges et Orlogsskib af en ny Type, større eller bredere, det er ganske ligegyldigt, lige saavel kan man vel ogsaa — jeg ved det ikke bestemt, men jeg antager det — forandre Beddingen til at bygge Færger. Men det er muligt, at Bestillingen af Færger snart skal foretages, hvis det ikke allerede er sket i disse Dage, og det kan altsaa være, at Beddingen ikke kan gøres saaledes, at Færgerne kunne bygges derude. Jeg vil da gerne benytte Lejligheden til at henstille, naar der nu indkommer Tilbud fra indenlandske og udenlandske Værfter, og der da ikke er meget stor Forskel paa Tilbudene fra de indenlandske og udenlandske Værfter, man da tager Arbejdet i Indlandet til Trods for, at det er et uroligt Hjørne. Thi det er jo ikke ganske ubekendt, at Færger, som tidligere have været bestilte i Udlandet, have lidt af forskellige Mangler, saa at de have maattet underkastes Reparationer og Forandringer herhjemme, forinden de kunde tages i Brug. Og det er da et stort Spørgsmaal, om man har tjent stort ved at tage